

„Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...

Nevím, jak vy, ale když někdy stávám nad hrobem druhých lidí, anebo a o to ještě více, když jsem u lože umírajícího člověka, sem tam mě přepadne pocit, no ještě se mi tam nechce, vždyť to tu je tak známé a vlastně i při tom všem utrpení i pěkné...

A k tomu samozřejmě z toho plynoucí, nebo za tím nějak schované vědomí vlastní nedokonalé lásky k Bohu, nesmírné množství hříchů, pocit nedůvěry či strachu ze soudu nad vlastním životem.

Věta: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...“ je nesmírně osvobozující. Jeho rozhodnutí dát Syna, přišlo v době, kdy mezi lidmi panovalo vnitřní nepřátelství vůči Bohu, vlastně toto trvá stále. A on přesto přišel. Nepřišel mezi „své“, kteří by ho připraveni uvítali do svých srdcí planoucích láskou k Němu. Toto Boží rozhodnutí jeho lásky, dát Syna, předchází naši hříšnost, naše temnoty. Boží láska k nám je větší, než náš hřích. Je to láska Otce.

„Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna...“ Roku 2003 byl u nás natočen krátkometrážní film *Most*, kde hlavní roli ztvárnil Vladimír Javorský. Drama otce, drážního mostaře, který se rozhoduje mezi životem svého syna a životem lidí v jedoucím vlaku. Otec obsluhuje železniční most nad řekou, který se sklápí, nebo zdvihá, když je potřeba, aby projela loď. Když má jet vlak a most se musí spustit, spadne do mostní šachty s ozubenými koly jeho malý syn a vlak se blíží. Pokud nespustí most, zemřou lidi ve vlaku, pokud ho spustí, bude rozdrčen jeho syn. Otec obětuje život jednoho, za životy druhých.

Možná máme pochyby a obavy, jak dopadne náš soud před Boží spravedlností, a jsou oprávněné. Je zde zpověď víc jak nutná. Ale k tomu je třeba si uvědomit, že nás Bůh posadil do vlaku života a my nyní jedeme po mostě jeho Syna. On chtěl, abychom my žili.

Je tu ještě jeden rozměr. Totiž nejít ke zpovědi a nekonat pokání. Nechat se překonat tvrdostí svého srdce. To pak znamená, při tom všem, co již víme, nenastoupit do tohoto obětního vlaku a nechat syna Božího zemřít nadarmo.

„Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna.....aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný“ (*Jan 3,16*).

Ať nám Duch Svatý dá sílu a svobodu přijmout dílo Syna, Ježíš Krista, které pro nás koná Otec. Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Jako byla na počátku, nyní i vždycky a na věku věků. Amen.